

Истинската история

На 02.07.1886 г. в Пловдив е роден генерал-майор Михаил Йовов (1886 - 1951)

Той е един от многото висши български офицери, ветерани от войните, които са ОСЪДЕНИ ОТ ЧЕРВЕНИТЕ ТЕРОРИСТИ. Завършва

Военното училище в София (1905) и Николаевската академия на Генералния щаб в Санкт Петербург, Русия (1912). Участва в Първата балканска война (1912 - 1913) като командир на батарея в 4-ти артилерийски полк и в Първата световна война (1915 - 1918) като началник-щаб на 1-ва бригада от 10-а пехотна дивизия и на 3-та бригада от 4-та пехотна дивизия. След войната заема длъжностите помощник-началник на Разузнавателната секция в Щаба на армията (1918 - 1922), командир на 6-а пехотна дружина (1922 - 1923), инспектор на класовете във Военното училище (1923 - 1926), офицер за поръчки при Щаба на армията (1926 - 1929), началник на Военното училище (1929 - 1934) и началник на Щаба на армията (1934). Преминава в запаса през 1934 г., след което е назначен за министър на Народното просвещение (1935 - 1936) и министър на Железниците, пощите и телеграфите (1936 - 1938). От 10 март 1944 г. е пълномощен министър във Финландия. След 9 септември 1944 г. не се завръща в България, а през 1948 г. емигрира в Аржентина. Осъден е задочно от Народния съд на смърт като народен представител в XXV ОНС (1940-1944). С Решение №172 от 26 август 1996 г. на Върховния съд присъдата е отменена. Автор е на книгите „Записки по обща тактика“ (1922), „Кратки упътвания за решаване и съставяне на тактически задания“

(1923), „Пехота в боя. Ч. I-II“ (1928) и др. Награден е с военен орден „За храброст“ IV степен 1 клас и IV степен 2 клас.

{{_LINK1_}}